

Evin Cezaevindeki 9 Mahkûmdan Mektup: Başkalarının Acı Çekmesi Konusundaki Sorumluluğumuz

Yeni Komünizm Editör Notu: Okumakta olduğunuz makale Evin Hapishanesi'nde bulunan 9 tutsağın mektubudur. İşgalci soykırımcı İsrail'in ABD ve Batılı emperyalistlerin desteğiyle İran'a saldırması, bölgede gerici savaş çığırtkanlığının daha fazla yükselmesi ve bazı kafa karışıklıklarına temel bir perspektif sunması açısından, bu mektubu tekrardan önce çekmeyi uygun gördük.

Revcom.us Editörlerinin Notu: İran'daki kötü şöhretli Evin Hapishanesi'nde bulunan 9 mahkumun yazdığı bu mektup, yayınlandığından bu yana İran Komünist Partisi (Marksist-Leninist-Maoist), Avrupa'daki Burn the Cage / Free the Bird hareketi ve İran'ın Siyasi Mahkumlarına Şimdi Özgürlük İçin Uluslararası Acil Durum Komitesi (IEC) de dahil olmak üzere sosyal medyada geniş bir şekilde dolaşmaktadır. IEC gönüllüleri tarafından Farsçadan çevrilmiştir. Bazı küçük düzenlemeler, parantezli kelimeler ve dipnotlar çevirmenler tarafından anlaşılır olması için yapılmıştır. Metnin tamamı [Tahran ve Banliyöleri Otobüs Şirketi Çalışanları Sendikası'nın resmi Telegram kanalında](#) yayınlanmıştır.

Burada, hapishanede, siyasi mahkumlar arasında, geçen yıl özgürlük ve ayrımcılığa son verilmesini talep etmek için hayatlarını tehlikeye atanlar var. Ancak şimdi, İsrail hükümeti tarafından tamamen haksız bir savaşta Filistinlilerin soykırıma uğratılması karşısında [şöyle şeyler] söylüyorlar:

“Keşke [İsrail] onlardan daha fazlasını öldürse” ve “Umarım [İsrail] atom bombasıyla işlerini bitirir de dünya rahat bir nefes alır.” Hatta bazıları şöyle diyor: “Umarım Tahran’daki yılanın başını da vururlar.” Kendi hapsedilmeleri için savaşanların sonunda kendi yok edilmeleri için savaşmaları ne kadar acınası.

Savaş gerici yöneticiler için bir nimettir. Tıpkı 1980’lerde sekiz yıl süren İran-Irak savaşının [İran] hükümetinin istikrara kavuşmasına yardımcı olması ve binlerce siyasi mahkumun idam edilmesinin önünü açması gibi. Önceki yıllarda ve geçen yıl [Kadın, Yaşam, Özgürlük hareketi sırasında] binlerce çocuk ve genci öldüren bu rejim [İran İslam Cumhuriyeti], şimdi Filistin halkının savunucusu gibi görünerek gerici doğasını gizlemeye çalışıyor.

Bu savaş genişlerse, [rejime] protestocuları, siyasi tutukluları, işçi hareketlerini, kadınları, öğrencileri, Bahai toplumu gibi dini azınlıkları bastırmak için daha fazla şiddet kullanma ve hatta “Kadın, Yaşam, Özgürlük” hareketine yönelik saldırılarını genişletme bahanesi verebilir.

İktidardaki rejimin yanı sıra, [İran’a] “demokrasi ihraç etmek” için askeri saldırıları ve bombardımanı kullanmak isteyen aşırı sağcı [faşist] hareketler her zaman var olmuştur. Bu insanlar esas olarak toplumun altyapısı Batı’nın askeri saldırısıyla yok edildikten sonra [ganimetten] pay almak istiyorlar – sanki son yirmi yılda Afganistan ve Irak’ta yaşananlardan hiçbir şey öğrenmemişler gibi. “Kadın, Yaşam, Özgürlük” hareketinin zirvesindeyken, bu insanlar umutlarını İsrail ve Batı’dan destek almaya bağlamışlardı ve mevcut savaşta onları yatıştırmaya çalışıyorlar.

Ancak Filistin’deki savaşa ve soykırıma karşı kayıtsızlık -ve belki de İran’a askeri bir saldırı yapılmasını istemek- sadece bu aşırılık yanlısı güçler arasında değil, çok daha yaygındır.

Mesajımız şudur:

Filistin halkına karşı yürütölen bu karmaşık ve eşitsiz savaşı, [İran] hükümetine ve [bölgedeki] yıkıcı politikalarına ve savaşlarına duyduğumuz kızgınlığı gerekçe göstererek örtbas edemeyiz. Kelimenin tam anlamıyla soykırımın ne olduğuna ("ulusal, etnik, ırksal ya da dini bir grubu sırf doğası gereği tamamen ya da kısmen yok etme niyeti") gözlerimizi kapatamayız. Medya tekelinin [propagandası] ile de geçiştirilemez.

Bize sunulan ikilem - Hamas ya da İsrail, askeri müdahale ya da devam eden mevcut durum- sadece kötü ile daha kötü arasında bir seçim sunuyor. Kendi yolumuzu yaratmak yerine sadece egemenlerin bize sunduğu seçeneklere baktığımız sürece, sonuç sadece kötü ya da daha kötü olabilir.

Gerçek şu ki biz [İran'da] savaş karşıtı protesto hareketleri konusunda zayıf bir geçmişe sahibiz. Eşitlikçi akımlar ve "Ekmek, İş, Özgürlük" gibi sloganları olan hareketler net savaş karşıtı pozisyonlar almış olsalar da, baskı, sömürü ve ayrımcılığa karşı mücadele ile savaş ve savaş çığırtkanlığına karşı mücadele arasında bir bağ kuramadık.

Önceki yıllarda bazı güçlerden "Gazze yoksa Lübnan da yok" sloganı duyuluyordu.² Bu insanlar kendi sefalet durumlarının hükümetin bölgedeki müdahalelere [kaynak harcamasından] kaynaklandığı sonucuna varmışlardı. Ama aslında [rejim] bu müdahaleleri, müdahale ettiği ya da hükmettiği bu ölkelerdeki insanlara fayda sağlamak için değil, sadece kendi çıkarlarını korumak ve istikrarı sağlamak için bölgedeki bu gerici rejimleri desteklemek üzere finanse ediyordu. Sonuç olarak, bu müdahaleler Filistin'deki halk kitlelerinin zengin sosyal ve siyasi mücadele tarihini Hamas'ın roket atışlarına indirgemiş ve diğer Filistinli ilerici halk güçlerinin oynadığı rol küçümşenmiş ya da silinmiştir.

Ancak bu gerici kabuk, -sanki savaş çığırtkanlığı ve katliamlar yalnızca bombalar benim üzerime düştüğünde kötü oluyor, "Gazze'ye ne olacağı umurumda değil!" "Belucistan ve

Kürdistan'a ne olduğu umurumda değil!" "Afganistan'dan gelen göçmenlere, kadınlara, işçilere ve yarı işsizlere, gecekondulu mahallelerinde yaşayan insanlara ne olursa olsun!... Ben sadece kendim ve çevremdeki insanlar saldırıya uğradığında protesto ediyorum." gibi [düşünerek], içinde bir canavarı, diğeri insanların acılarına kayıtsızlık canavarını barındırıyor

Bu canavar devrimci hareketimizin Aşıl topuğu olacaktır. Çok sayıda dilin, dinin, her türlü fay hattının bulunduğu, baskıların birleştiğı ve bölgedeki diğeri emekçi ve ezilen halklarla yakın ilişki içinde olan bir toprakta, başkalarının acılarına karşı kayıtsızlık, [gerici] egemen güçlerin hakimiyetini güçlendirecek ve [daha iyi bir dünya için] her türlü değışim olasılığının önünde bir engel haline gelecektir.

Şu anda bu canavarın en güçlü düşmanı, insan onurunu desteklemeyi ve her türlü ayrımcılık ve ırkçılıkla mücadeleyi kapsayacak şekilde yorumlanan "Kadın, Yaşam, Özgürlük" sloganında ifadesini bulan, Orta Doğu'daki halkın farkındalığı ve kararlılığıdır.

Bu slogana dayanarak, ister Hamas ister İsrail olsun, her ne şekilde olursa olsun köktendincilikle mücadele edebiliriz. Sınır çizgilerini öyle tanımlayabiliriz ki, Hamas ve İsrail ile onları destekleyen emperyalist güçler bir tarafta, ilerici sosyal, emek, kadın hareketleri ... ve özgürlük ve eşitlik mücadelesi diğeri tarafta yer alsın.

Hükümetler halkın çektiğı acılara karşı kayıtsızdır ve savaşlar halk ve devrimci hareketlerin yönünü değıştirebilir ve onların önünde bir engel haline gelebilir. Bu nedenle bizim yaklaşımımız, "Kadın, Yaşam, Özgürlük" devrimci hareketinin kalbinde savaş karşıtı bir kanadı aktif olarak öne çıkarmaktır – aynı zamanda İsrail'in Filistin halkına yönelik soykırımını ve insanlıktan çıkarmasını kınamak, Hamas'ın gerici doğasını ve aynı insanlara [hedeflerine ulaşmak için araç olarak] nasıl davrandığını kınamak, [Hamas'ı] destekleyen bölgesel hükümetleri kınamak ve bu acımasız savaştan yararlanan

emperyalist sponsorları kınamak.

Tarihsel olarak, gerici savaşların “ekmek, barış, özgürlük” sloganı altında ezilen kitlelerin egemen sınıflara karşı mücadelesine dönüştürölmesi etkili olmuş ve olumlu sonuçlar vermiştir. Bu [mevcut] tarihsel an, “Kadın, Yaşam, Özgürlük” için ilerici hareketin ayrımcılık ve ötekileştirmeye karşı mücadeleye aynı hizaya mı geleceğini yoksa tarihin bir dipnotu mu olacağını sınavacaktır.

İmzalayan,

Anisha Asadollahi

Golrokh Iraee

Reza Shahabi

Arash Johari

Keyvan Mohtadi

Mehran Raouf

Fouad Fathi

Mazyar Seyednejad

Omid Masyer

Evin hapishanesi, Kasım 2023

Mektubun ingilizcesi için [tıklayınız.](#)